

Biržuā Augstā

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS RAJONA KOMITEJAS
UN RAJONA DARBA LAUŽU DEPUTĀTU PADOMES ORGĀNS

Nr. 57 (2695)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 15. maijā

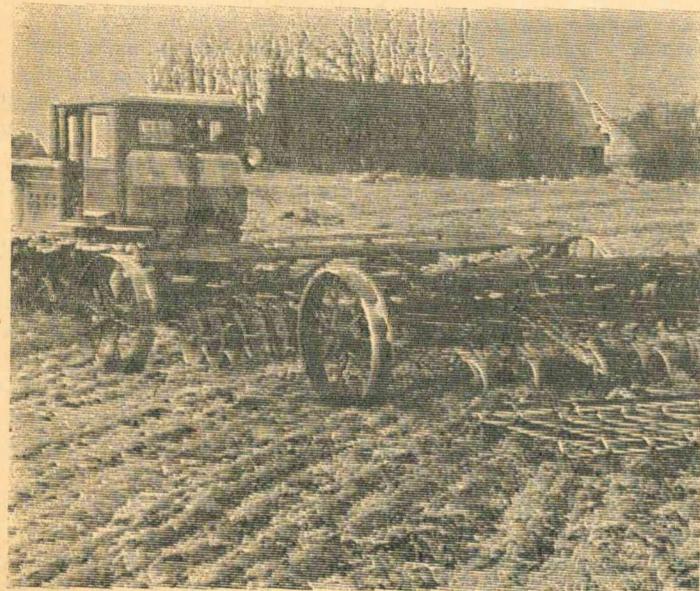
Maksā
2 kap.

Laiks negaida — sējas tempi vēl jākāpina!

Augsni apstrādā agregāti

Viesītes kolhoza mehanizatori pieleik visus spēkus, lai pastiezinātu sējas norisi. Pārbaudīta metode — augsti sagatavot ar agregātā sa-komplektētiem darba rikiem. Vieglie šķīvji, atspēru kultivators un cik-cak ečēšas lauj vienā paņemējā

nā sastrādāt augsti tā, lai izveidotus smalkgraudainas struktūras. Beztam ievērojami pāatrīnās tīrumu sastrādāšana sējai. Pašlaik saimniecībā iesēts vairāk nekā 40 ha vasarāju un gandrīz tikpat liela platība sagatavota sējai.

Tā augsti sastrādā Fjodors Jermolenoks, Jānis Bišofs, Aleksejs Nāzenko un citi traktori.

Pavasara sējas pirmrindnieki

Sestdien cukurbiešu sēju cukura ražošanai un lopbarībai paredzētājā platībā pabeidza Seces padomju saimniecības trešās nodaļas Kārla Golberga vadītā brigāde. Pusi no paredzētās platības apsējuši kukurūzas audzētāji.

Pēc divām dienām pirmrindniekiem piebiedrojās pirmās nodalas brigāde, ko vada Imants Svikliņš. Arī šeit pabeigta cukurbiešu sēja.

A. Spule,
Seces padomju saimniecības
partijas pirmorganizācijas sekretārs

Ik dienas —

40 hektāru sējumu

Tikai pašās nakts stundās apklust traktors DT-54 A, ko vada Evalds Ozoliņš un Jānis Anderssons. Viņi šķivo un kultivē augsti, sēj graudaugus. Abi traktori apsējuši vairāk nekā 50 ha graudaugu un daudzus desmitus hektāru tīrumu sagatavojuši sējai. Viņi jau izpildījuši vairāk nekā 30 procentu traktoru darbu gada uzdevuma.

No pirmrindniekiem nedaudz atpaliek Vilis Reiznieks un Adams Golmeisters. Mihails Buko un Augusts Naglis sēj cukurbietes, pupas.

Visi Krustpils ciema kolhoza «Leņina karogs» mehanizatori pie-

Hertas Šmuidriņas brigādē cukurbietes apsētas

Derības pazaudēju! Biržu kolhoza priekšsēdētāja Jāņa Erdlāna balsī nav saklausāms sarūgtinājums. Izrādās, ka dažkārt derības zaudēt ir tas pats, kas uzvarēt. Priekšsēdētājs nedaudz klūdījās aprēķinos par cukurbiešu sējas pabeigšanu saimniecības pirmajā brigādē. Pareizāk sakot, ari aprēķini bija parei-

zi, bet mehanizatori īesāka darba dienu krietni agrāk nekā parasti. Viņi bija tie, kam priekšsēdētājs zaudēja.

11. maijā brigadiere Herta Šmuidriņa varēja ziņot:

— Cukurbietes apsētas visā plānotajā 27 ha platībā. — Nakti pēc sējas uzņāca rāžens lietus. Citi brigadiieri sūkstījās, bet pīr-

mās brigādes cukurbiešu audzētāji bija apmierināti. Viņu sējumi ātri uzdūja.

11. maijā brigadiere Herta Šmuidriņa varēja ziņot:

— Cukurbietes apsētas visā plānotajā 27 ha platībā. — Nakti pēc sējas uzņāca rāžens lietus. Citi brigadiieri sūkstījās, bet pīr-

40 hektāru kukurūzas jau apsēts Seces padomju saimniecības tīrumos.

Zigfrīda Lipšas un Andreja Grebža cukurbiešu audzēšanas posmos kolhozā „Leņina karogs“ pirmo reizi noecēts vairāk nekā 30 ha sējumu.

Darbu nepārtrauc arī naktīs

Raženi sēja sokas Kārla Marksā kolhoza mehanizatoriem un kolhozniekiem. Apsētā platība jau krietiņi pārsniedz 250 ha, tani skaitā 215 ha graudaugu un pākšaugu, 25 ha cukurbiešu. Gandriz bez pārtraukuma visu diennakti strādā mehanizatori, pat tehniskās apkalpes viņi veic prožektoru gaismā, lai ietaupītu dienātks labāko daļu darbam.

Istu darba varo nības paraugu rāda traktori Vilijs Dābols. Ar traktoru DT-54 viņš sagatavojis augsti vairāk nekā pusei apsētās platības, iesējis desmitiem ha graudaugu. Pašlaik mehanizatori pieleik visus spēkus, lai tuvākajās dienās pabeigtu sēju.

L. Dubrovska,
mūsu korespondenti punkta locekle Kūku ciemā

PIRMI

No agra rīta līdz vēlam vakaram Mežgales kolhoza pirmās brigādes tīrumos neapklusa traktoru rūkoņa. Te bija sausāka augsne, un tāpēc visa kolhoza tehnika bija nodota brigadiera Gunāra Dubinska rīcībā. Mehanizatori arī, kultivēja un sēja bez pārtraukuma. Viņu viendu norisa spraiga sacensība par ceļojošo sarkano vimpeli. Labi strā-

dāja visi, bet sevišķi neatlaidīgi Jānis Vasulis un Salimons Mičulis. Abi bija līdzvērtīgi partneri. Neviens no viņiem negrib sevi atzīt par uzvarētu. Jāņa Vasula portrets ievietots Leimaņu ciema darba pirmrindnieku Goda plāksnē, bet par tiesībām piestiprināt traktoram DT-54 sarkanu vimpeli neatlaidīgi cīnā abi. Teicami strādā Alfreds Ušackis ar DT-20. Viņa kontā visas apsētās rušināmās kultūras. No pārējiem neatpalikti Arnolds Rūgānis ar savu «Belarusi».

Septiņās darba dienās traktori brigādē apsēja visus graudāugus un cukurbietes, kā arī iesēja piecus hektārus kukurūzas. Sējā nelielu pārtraukumu radīja negaidītās lieetus dienas maija sākumā, tomēr jau uz 10. maiju Gunārs Dubinskis raportēja valdei:

— Graudaugu un cukurbiešu sēja pabeigta!

Pavisam šajā brigādē jau iesēts 80 hektāru vasarāju. Cukurbietes apsētas ne tikai rūpniecībai, bet

arī piefermu lauciņos lopbarībai. Mežgales kolhoza mehanizatori izcīnījuši pirmo darba uzvaru pava-sara sējā. Gunāra Dubinska vadītā brigāde viena no pirmajām rājonā pabeidza graudaugu un cukurbiešu sēju.

Tagad Jānis Vasulis turpina sagatavot augsti kukurūzai, bet viņa biedri devūs uz otrās un trešās brigādes tīrumiem. Tur jau nokultivēti vairāki desmiti hektāru tīrumi.

Mežgales kolhoza mehanizatoriem kaujinieciems noskaņojums. Ne lietus, ne citas neparedzētas grūtības nemazina viņu darba sparvu. Septiņgades ceturtā pavasara sēju viņi apņēmušies veikt ātri un augstā agrotehniskā kvalitātē.

Pašlaik vislielākais pretendents uz ceļojošo sarkanu vimpeli ir traktori Jānis Vasulis. Lai to ie-gūtu, krietni jāstrādā.

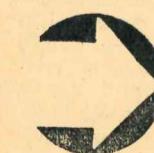
D. Slikšāns

Mašīnas lauksaimniecībai

Rēzeknes elektrisko slaukšanas aparātu rūpniecības teritorija atgādina milzīgu būvlaukumu, bet pirmajos uzņēmumos cehos, kas nodoti ekspluatācijā šā gada sākumā, jau kūsā spraigs darbs. Uz piensaimniecības fermām jau nosūtīti vairāk nekā 200 slaukšanas agregāti. Kolhozu un padomju saimniecību vajadzībām uzņēmums rāzo arī universālos uzkarināmos traktorvilkmes kultivatorus, vagotājus un citus augstes apstrādāšanas rikus. Sogad mašīnbūvētāji dos kolhozēm un padomju saimniecībām 4.000 slaukšanas aparātu, 500 traktorvilkmes kultivatoru un vairāk nekā 1.600 vago-tāru rušināmkultūru apstrādāšanai.

Tas būs krietns ieguldījums lauksaimniecības darbu tālākā mehanizēšanā, no kā daudzējādā ziņā atkarīga sekunīga partijas Centrālās Komitejas marta Plēnuma lēmuma iestenošana.

Attēlā: atslēdznieks Nikolajs Kašins montē traktorvilkmes kultivatorus.

S. Daņilova (LTA) foto

Karpas ceļo uz vasaras dīķiem

Ar labiem panākumiem jau vairākus gados Sēlijas kolhozā nodarbojas ar dīksaimniecību. Pavisam apūdeņoti 75 hektāri. Sajā gadā no minētās platibas 40 hektārus atstās atpūtā jeb remonta. Pēc ūdeņu nolašanas grāvus un kanālus iztīrīs, augsnī apars un daļēji apsēs ar zālājiem, vilķauzām. Dikus izmanto 4–5 gadus, vadoties no tā, vai zivim pietiek barības, kā arī no piešārnojuma.

Aprīla pēdējās dienās saimniecības zivkopīm Edvardam Biskapam bija darba pilnas rokas. Bija jāpārved karpu mazuļi no ziemas dīķiem uz va-

saras. Lai zivis celā noslēptu, zivkopītās transportē lielas kastēs, kas pilditas ar ūdeni un nosegtas ar sietu.

Un, lūk, pie vasaras diļķa uzmanīgi zeltaino karpu bagātību pievērtotists b. Brūveris. Ar sietu palīdzību zivis pārvieto no kastēm uz jauno dzīves vietu kolhoznieki bīb. Staks un Kampe. Tās kļuvušas tik drošas, ka, nonākušas brīvībā, daudz nekur nebēg. Cita paliek turpat diļķa malā ūdenī. Uz pavasara siltajā saulejā krietiņi sazēlušās zāles fona gan zeltainā zvīnu, gan spoguļkarpa it ērti jūtas.

— Jāpazden tālāk

Pieredzes apmaiņai

PSKP CK marta Plēnums no jauna uzsvēra: Iai lopbarību nodrošinātu ar pietiekamu daudzumu olbaltumvielām, kolhoziem un padomju saimniecībām jāpaplāšina dažādu pāksaugu, tai skaitā arī lopbarības pupu audzēšana. Labākās saimniecības jau vairākus gados iegūst caurmērā no hektāra no 30 līdz 40 centneru pupu, t. i., ap 800 līdz 850 kilogramu proteīna. Ja mēs šādu proteīna daudzumu gribētu iegūt no 1 hektāra auzu, tad auzu rāzai būtu jābūt ap 90 centneru graudu no hektāra.

Lopbarības pupas var audzēt dažādās augsnēs. Piemērotākā ir iekultivētās mālsmiltis un smilšmāla augsnēs ar pietiekamu daudzumu barības vielu un mitruma. Stipri smilšainas augsnēs pupu audzēšanai nav ieteicamas, jo nespēj augus nodrošināt ar pietiekamu daudzumu mitruma. Kaut gan kūdrājos lopbarības pupas aug labi, taču

Z. Babakova

Intensīvāku lopkopību

Ražoto lopbarības produktu pašizmaksas vislielākā mērā ir atkarīga no lopu barības racionā. Tas pierādījās arī šīni ziemošanas periodā. Pagājušajā gadā ražojām vairāk rupjās barības. Ja 1961. gadā aboliņa siens lopbarībai bija tikai 229 tonnas, tad šogad saražojām 450 tonnas. Tāpat par 60 tonnām vairāk bija lopbarības sakņu, arī kukurūzas skābbarības. Cik svarīgi nodrošināt govis ar sulīgo barību, pierādījās, salīdzinot atsevišķu brigāžu šā gada četru mēnešu darba rezultātus lopkopībā. Ceturfā laukkopības brigādē, kuru vada brigadieris Vasilījs Lapajuks, bija izaudzētas 111 tonnas lopbarības sakņu, kamēr trīs pārējās brigādēs kopā tikai 98 tonnas. Tāpat divreiz vairāk šīs brigādes lauds izaudzēja arī kukurūzu skābbarībai — 250 tonnas. Protams, ka labākā lopbarības bāze deva arī labākus rādītājus šai brigādē. Marta mēnesi vien šogad no 47 govinā izslauca tikpat, cik pērn tai pašā laikā no visām 166 kolhoza govinā. Ik dienas brigāde dod valstij par 700 kg vairāk piena nekā pērn. Tas viss vēlreiz liecina, cik liela nozīme stabilai lopbarības bāzei.

Tomēr nevar aizmirst to, cik lieļu ieguldījumu produkcijas celšanā dod pašu lopkopēju rūpīgais un pašaizlēdzīgais darbs. Daudzas jaucējas jau ilgus gados strādā savā profesijā. Tā lopkopē Helēna Rāzna govis slauc 12 gadus, pie

kam vienmēr izvīrījusies pirmās vietas. Sogad viņa izslaukusi no savām 11 brūnajām vidēji 871 kg piena. Zenta Alksnē par slaucēju strādā piekto gadu. Viņa ieguvusi šā gada piecos mēnešos 711 kg piena vidēji no govs. Ar lielu rūpību savas brūnajās kopj Antons Kusiņš. Viņš pagājušo rudeni saņēma kopšānā grūsnās telites. Pašlaik b. Kusiņš no savām 10 pirmiņiem dienā slauc pa 100 kg piena.

Svarīgs faktors lopkopības produkcijas celšanā ir papildapmaksas slaucējumi. Tā, piemēram, aprīla mēnesī par katru izslauktu kg piena papildapmaksā saņem 0,7 kapeikas, maijā — 0,5 kap., decem-

bri — 1,8 kap. Vienreizējās premijas saņem, vadoties no izslauktā piena vidēji no govs. Ja izslaukts piens vidēji no govs 2000—2300 kg, tad par katru virsplānu izslauktu kilogramu piena saņem 0,3 kapeikas. Ja izslaukts piens 2300—2500 kg, tad attiecīgi — 0,4 kap. Ja izslaukts vairāk par 2500 kg, tad saņem 0,5 kapeikas. Šīs papildapmaksas izsniedz, ja lopkopēs izaudzējušas saknes ne mazāk par 3 tonnām.

Protams, ka papildapmaksā ir svarīga stimulējoša svītra lopkopības produkcijas ražošanā.

O. Smilga,
Rožkalna ciema kolhoza
«Uzvara» valdes priekšsēdētājs

Kad nepietrūkst izdomas dzirksts

Ezeriešu ciema lauksaimniecības artilēri «Daugava» vēl apmēram pirms diviem gadiem grūtības saņādāja novāktās labības zāvēšana, pārvietošana un sabēršana arodos. Kopsaimniecības kārtē graudu pārnešanā, bēršanā un zāvēšanā vajadzēja intensīvi strādāt septiņiem speciģiem vīriem, jo lielākā daļa darbietilpīgo procesu nebija meha-

nizēta. Tagad aina krasī izmainījās. Pietiek minēt piemēru, ka agrāko 7 strādnieku vietā ar visiem darbiem galā tiek viens.

Kā to izskaidrot?

Loti vienkārši! Pateicoties Nikolajam Ozoliņam un vēl dažu palīgu izdomai, atjautībai un interesei par darba ražīguma celšanu, kārtē visi procesi mehanizēti. Tagad šeit pievesti labība no automašīnas vai pajūga ar dažādu ierīci un mehāniķu palīdzību nonāk kārtē, kur visu procesu no sākuma līdz izkalītēto graudu sabēršanai arodos, iestādot pārtīšanu, pāršķirošanu un zāvēšanu, uzrauga viens cilvēks. Nikolajam Ozoliņam ar pilnām tiesībām var nosaukt par lauku racionalizatoru, jo viņš ir sākāk un ar mazu līdzekļu patēriņu vairākās reizes palielinājis kaltes jaudu un darba ražīgumu.

Šajās dienās mēs, «Latvenergo» Jēkabpils II tīkla rajona darbinieki, pārbaudot elektrofiksācijas stāvokli ražošanas ēkās, apmeklējām kolhozu un iegriezāmies N. Ozoliņa «valstībā». Un lai pašreiz kārtē nav tās spraigās darba rosmes, kāda ir rāzās novākšanas laikā, centīgais racionalizators nesēž klēpi saliktām rokām. Izdomai nav robežu.

Mehanizācijai kolhozos tagad jāpaver sevišķi plašs darba lauks, jo partijas Programmā paredzētos uztdevumus lauksaimniecībā nevarēs izpildīt, neceļot vairākkārt darba ražīgumu. Par to jādomā katrā saimniecībā.

To saimniecību vadītājiem, kur vēl nav mehanizēti visi darba procesi šādās ražošanas ēkās, derētu atbraukt pieredzes apmaiņu uz «Daugavu» un pamācīties, ko var veikt cilvēki, kuriem tuvas sabiedriskās intereses.

A. Salmiņš,

«Latvenergo» Jēkabpils II tīkla rajona elektrofiksācijas

Kā izaudzēt labu

lopbarības pupu ražu

Sēklai tās tur nav ieteicams audzēt, jo ieilgst sēklu ienākšanās un tās bieži cieš no rudens salnām.

Augsnes skābums pupu ražu ieteikme negatīvi. Ja pH ir zemāks par 5,5, pasliktinās gumīgbaktēriju darbība.

Augsni lopbarības pupām sagatavo tāpat kā pārējām kultūrām. Rudens arumu pavasarī agri nošūc, noeši un kultivē. Pavasari kūtsmēslus dod tikai tādā gadījumā, ja tos nav saņēmis priekšsaugs un augsnē ļoti noplicināta. Nekādā ziņā nevajadzētu dot svaigus kūtsmēslus, iestrādājami labi sadalījus kūtsmēslī vai arī kūdras komposti (skābās augsnēs kopā ar kājķiem). Svaigi kūtsmēslī, sevišķi mitrās vasārās, ir par cēloni tam, ka pupas veldrējas un ieilgst to sēklu ienākšanās.

Lai iegūtu labu pupu ražu, ieteicams, augsnē kultivējot pirms sējas, pamatmēlojumā dot caurmērā uz hektāru 2 vai 3 centnerus superfosfātu vai 4 līdz 6 centnerus fosforītmiltu (fosforītmiltu labāk dot rudenī iearot vai ļoti agri pavasarī) un 1 līdz 1,5 centnerus kālijas sāls. Slāpekļa mēlojumu no 50 līdz 100 kilogramiem uz hektāru lopbarības pupām ieteicams dot tikai tādos gadījumos, kad augsnē skāba un vāji darbojas gumīgbaktērijas, kā arī vēsos pavasarios, kad novēlotā sēja.

Skābās, kā arī jaunapgūtās un svaigi kaļķotās augsnēs augstu ražu iegūšanai ieteicams lietot molibdena un bora savienojumus. Viena centnera sēklu apstrādei lieto 2 litros ūdens izšķidinātus 30 līdz 50 gramus amonija molibdātu vai 50 gramus amonija molibdātu kopā ar sauskodni merkurānu. Viena centnera sēklu apstrādei ar bora mēlojumu lieto 100 līdz 200 gramus borskābes, kas šķidināta apmēram 2 litros ūdens, vai 50 kilogramus bordatolitā, ko dod reizē ar minerālmēsiem, augsnē kultivējot pirms sējas.

Lopbarības pupu sēklas ieteicams apstrādāt arī ar bakteriālo mēlojumu līdzekli — nitraginu. To ieteicams darīt sēšanas dienā, bet ne agrāk kā 5 līdz 10 dienās pēc sēklu kodināšanas. Sēklu kodināšanai lieto granozānu (200 līdz 300 gramus uz vienu centneru sēklu), merkurānu (200 gramus uz vienu centneru sēklu) vai 50 procentīgo TMTD preparātu (300 līdz 500 gramus uz 1 centneru sēklu).

Nodrošināsim ražošanas plāna izpildi

Nesen Kalna ciema kolhoza «Vienība» ļaudis pārrunāja iespējas sekmiņi izpildīt šīgada ražošanas plānu. Septiņgades ceturtajā gadā vispirms jau sējumu struktūrā liecas izmaiņas. Ražīgākām kultūrām, kā kukurūzai, cukurbietēm, lopbarības pupām, lupinai un vēl dažām ierādītām cienīgā vieta. Piemēram, lauku karaliene aizņem 70 ha, pupas — 31, lupīna graudiem — 40 hektārus utt.

Kultivēto ganību loma, protams, nemazinās. Tās jāuzlabo, ierīkojot arī turpmāk uz aizlaisto plāvu un ganību rēķina. Kolhoznieki runāja par to, ka, ierīkojot aplokus, stingri jāievēro zāles nogānīšanas kārtību. Lidz šim ganības gan iezogja, bet nedasījot aplokus un nedeva pietiekīgu mēlojumu. Tātiek šķūnos nereti virsmēlojums krājās no gada uz gadu.

Kāpēc «Vienībā» ik gadus iegūst diezgan zemas ražas? Piemēram, pērn vidējā graudaugu raža bija 4,5 ctn no ha. Vai te nav paša vaina, jo pa istam neorganizēja mēlojuma uzkrāšanu un ražošanu. Daži lauki, jāzīst, nesaņēma barību daudzus gadus. Tanī pašā laikā milzīgi slāpekļa krājumi, kaut vai vircas veidā neizmantoti aizplūda prom no lopu novietnēm. Ja rēķina, ka viena govs gadā vircas veidā dod 300 kg slāpekļa, tad ne-

vegetācijas periods lopbarības pupām no sējas līdz plaušanai ilgst no 103 līdz 135 dienām, tāpēc jāsēj cik iespējams agri, reizē ar agrinājiem graudaugiem, t. i., aprīļa beigās vai maija sākumā. Īslaicīgu temperatūras pazemināšanos līdz 4 vai 6 grādiem Celsija lopbarības pupu digsti pacieš labi.

Lopbarības pupas smagās augsnēs sējamas 4 līdz 6 centimetrus dziļi, vieglās augsnēs 6 līdz 8 centimetrus dziļi. Pupas uzskatāmas par rušināmkultūru, tāpēc tās ieteicams sēt 50 līdz 60 centimetru atālās rindās. Tās var audzēt arī kvadrātligzdās, iesējot katrā līdz 6 līdz 8 sēklas. Sējai var izmantot graudu un cukurbiešu sējmašīnas, tās uzstādot augšējai izsējai, vai arī kukurūzas kvadrātligzdu sējmašīnas, palielinot sējīpām sēklu izbires caurumus. Ar kukurūzas kvadrātligzdu sējmašīnu pupas var izsēt arī rindās, nelietojot mērstiepli un atsienot sēklu sadales mehānisma mezglu uztvērēju.

Izsējas norma atkarīga no sēklu izmēriem, un tā aprēķināma tā, lai uz 1 kvadrātmetru būtu 20 līdz 25 augi, t. i., 80—120 kilogrami sēklu uz 1 hektāru, sējot kvadrātās — 60 līdz 80 kilogrami uz 1 hektāru.

Mūsu republikā no lopbarības pupu šķirnēm vispēirotākā ir Lielplatones vietējās pupas. Labas ražas dod arī no VDR ievestās šķirnes Akerpēle un Herc Freija.

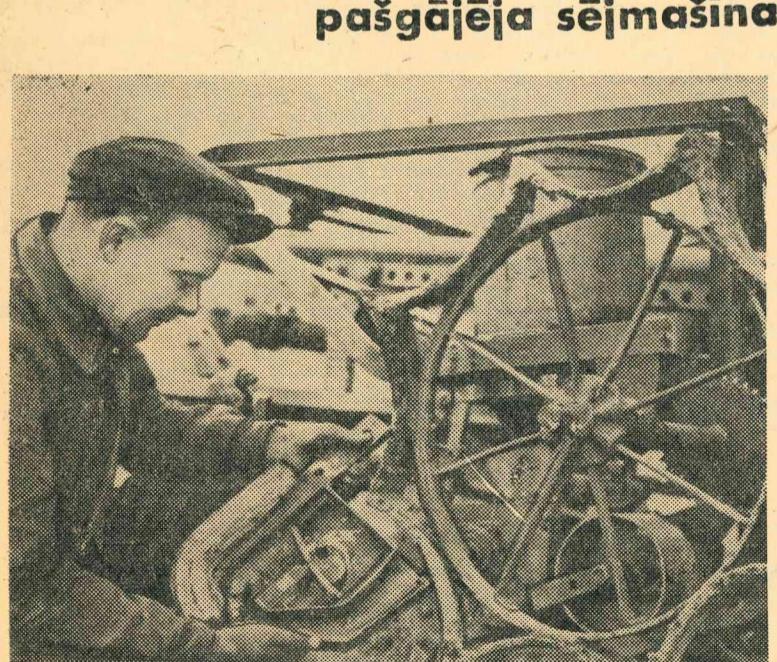
Pirms un pēc lopbarības pupu sējas augsnē jāpievel, jo tā iespējams panākt vienmērīgāku sēklu iestrādes dzīlumu un nodrošināt labākos mitrums apstākļus. Ja pēc sējas augsnē stipri sablīvējas un rodas garoza, tā jāizņemina ar ecēšām vai atdatveltēju.

Ne pieciešams līdzeklis nezāļu apkarošanai ir sējumu ecēšana. Jāecē trešājā, piektajā dienā pēc sējas, kad pupas vēl nav sanākušas, otrreiz ecēšana izdarāma šķērsām rindām pēc pupu sanāšanas.

Pēc tam ik pēc septiņām astoņām dienām sējumi jārūsina. Piromoreiz ieteicams rūsināt 3 līdz 5 centimetrus dziļi, otrs — 5 līdz 7 centimetru dzīlumā.

Lauku pupas mūsu apstākļos ir perspektīva kultūra, tās pareizi kopjot būs iespējams segt iztrūkstošo olbaltumvielu daudzumu lopbarībā.

A. Pāvile,
agronome

Uz šīs mašīnas, kas atgādina universālo kukurūzas sējmašīnu, nav rūpīcas markas. Ar paša konstruēto sējmašīnu cukurbietes iestēja Ludzus atbalsta paraugsaimniecības izcilais mehanizators Pēteris Laizāns. Apsējis pēdējos cukurbietes hektārus, biedrs Laizāns sāka sēt kukurūzu. Viņš radījis universālu mašīnu. Ar to var sēt gan rindsējā, gan kvadrātos, turklāt ne tikai kukurūzu un cukurbietes, bet arī lopbarības pupas. Sāi nolūkā tikai jāpārlēdz sējapārāts. Sējmašīna darbojas nevainojami.

Attēlā: mehanizators P. Laizāns pārslēdz sējapārātu kuk

